

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“, a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id eundem probamus libenter. (Az általalok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük.) XIII. Léo pápa Zichy Nándor grófnak, 1895. márc. 6-án.

Előfizetési árak:
 Egészévre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.
 Egyes szám ára 5 kr.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.

Szerkesztőség: Jókai-utca 10.

Kiadóhivatal: Szammer Imre könyvnyomdája.

Az első fecske.

(+) Magyarország helyzete s egyuttal szerepe az Európát lakó nemzetek között, az utóbb lefolyt kétszáz év alatt határozott változáson ment keresztül. A középkorban s az ujkor elején a keresztény Nyugat védőbástyája volt a keletről folyton fenyegető hiteltenség, pogányság ellenében. Mi volt ez évszázados harcok eredménye, jól tudjuk, sajnosan tapasztaljuk: hazánk vallási, nemzeti szi: bomlása oly elemekre, melyek viszáljai, küzdelmei, irig sége, féltékenysége számtalanszor csaknem az oldott kéve sorsára juttatta ezt a 16 millió ember lakta dicső kultu áldott földet.

Mióta a félhold Buda ormáról aláhanatlott, megszünt dicső, de szenvedésekkel teljes hivatásunk, a kereszténység védelme, mert távol estünk az uj pogányság főléskétől a „művelt“ Nyugattól.

Ennek tudhatjuk be, hogy míg a nyugati nagy nemzeteknél már a mult század végén a leggyalázatosabb orgiáit ulti a vallástalanság, hazánkban, eltekintve némely féltékeny atyánkfiaiak apró-cseprő csipkedéseitől, az egyház békében élt, hogy ugy mondjuk, a legutóbbi évekig; a vallásosság államfentartó ereje előtt tisztelettel hajolt meg minden tényező, mely hazánk sorsát intézi.

A század utolsó évtizedében jutott hazánkknak az épen nem kétes értékű szerencse, hogy a magát másutt már nagy-

részt kitombelt, önmagától megundorodott hiteltlenséget határain belül bocsássa, intézményeibe fogadja.

Hála a gondviselésnek, vendégünk megkésett, másutt viselt dolgainak híre messze megelőzte; így nagy szomorúsággal kezdi látni a fagyos fogadtatást, melyben részesült; még jó formán be sem tette a lábát, méris készülnek őt kidobni.

Jól tudjuk, a Ravachol. Cesarió és más őserdőbe való individuomok viselt dolgai is gondolkodóba ejtették már az államok sorsát intéző férfiakat, de hiányzott bennük az őszinteség, hogy ezt beismerjék, a lelki-erő, hogy a megismert igazság előtt alázattal meghajtsák fejeiket.

A mult szeptemberi borzasztó katasztrófnak kellett bekövetkeznie, hogy komolyan felébredjenek; hogy a „magasabb közéleti erkölcs tanítását“ elhagyva visszatérjenek Krisztus tanításához.

Ne ringassuk magunkat ábrándokban, kevés, csaknem semmi, ami ez irányban eddig történt, de ha reményünk nem csal, kezdenek egy jobb, egy szebb jövő jeleit mutatkozni. Igen magas és nagyon illetékes helyről kezdik hangoztatni a vallásos nevelés fontosságát az iskolákban, egymásután halljuk miniszteri beszédekben, rendeletekben sürgetni azon elvek érvényesítését az iskolában, melyeket Krisztus egyháza ezernyolczszáz éve hangsúlyoz és követel.

Kezd a világ meggyőződni azon állítás

örök igazságáról, hogy vallásosság nélkül, Isten nélkül nincs erény, nincs önteláldozás, nincs hazaszeretet egysékes, nincs béke és boldogság a társadalomban

Elmondottuk pedig mindezeket azon alkalomból, hogy a m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszternek az iskolai ifúság templomlátogatását hangsúlyozó, f. hó 7-én 32.543. sz. a. kibocsátott rendeletét olvastuk.

Maga a rendelet így hangzik:

Körrendelet.

Ismételten hangsúlyoztam, hogy a népiszkolai iskolázást csak egy tartom a népoktatási törvény intézőiival megegyezőnek és eredményesnek, ha a tanítás mellett kiváló gondot fordítanak a tanítók a hazafias és a vallás erkölcsös nevelésre; és ha ugy az iskolában, mint a társadalmi és magán életben gyöngédséggel és jó példával hatnak növendékeik vallásos érületére.

E czélből kötelezőleg elrendelem, hogy mindenütt, a hol az illető egyházak lelkeszei a rendes tanórákat meg nem zavaró időben isteni tiszteletet tartanak, a lelkes vagy az állami iskolai gondnokság kívánságára illetve határozatára, — nevelői feladatokból kifolyólag és fegyelmzés szempontjából is, kötelesek az állami elemi iskolák tanítóit illetve tanítóit a saját felekezetükhöz tartozó növendékeket az isteni tiszteletre kísérni és ott reájuk felügyelni.

Megjegyzem, hogy mindennapi isteni tiszteletre való járásra az elemi iskolai tanulók összel, a mennyiben az időjárás megengedi, — legfeljebb október hó végéig, — tavasszal pedig április hó 1-től kezdődőleg kötelezhetők; e mellett a téli ünnepi és vasárnap isteni tiszteletre való járástól is gyengébb szerve-

— Akar-e a feleségem lenni? . . .

Bizonnyal hozzá ment volna, ha még ugy ellenzik a szülei, ha még annyit beszél a világ. Hogy Bárdy lump, földhözragadt szegény ember, hogy magának sem elég amit keres? — Az asszony mindent helyrehozhatott volna, az asszony nevelheti urát ahogy akarja, asszonyok vezetik selyem ezernaszálon az erős férfiakat.

Ugy — mondom, de Bárdy nem szólt egy szót sem.

Szinte ingerülten fordult az urához Margit:

— Fogasson be, fáradt vagyok! . . .

Benkő ur tutott megint:

— Azonnal éjtem . . .

Az asszony hátrahajította fejét a vállaira s ugy bámult maga elé. Szeme égett a sok éjszakázástól s minden tagja zsibbadt volt, mint a halálra vált emberé. Ugy érezte, keresett valamit életében mindig, amit meg nem talált. de keresnie kell, mig meg nem hal utána.

Ugy vagyunk ám mindnyájan. Futunk, futunk a délibáb, a csalfa álmok után s mig e ködóriásokba kapaszkodunk, eltapodjuk lábaink alatt a kis virágot, az apró szelid örömeiket, amelyeket nem kárpótol semminemű ragyogás.

Benke ur a kosi után futott, mig Margit

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCZÁJA.

Tavaszi álom.

Irta: Prigl Olga.

Nem tudták elképülni, hogy össze ne találkozzanak az utolsó négyes figurán. A rendező hársány hangon vezényelt s az asszony elpirult, de daczosra huzta szépmetszésü kis száját, ahogy karját a férfi karjába öltötte. A férfi keserü volt, mint mindig s szíve gnyosan vetette oda az asszonynak:

— Féi tölem Margit?

Az asszony összéb huzta vállain kivágott csipkés selyemruhája fodrait, de arca fehér és nyugodt lett a mig mondta:

— Mi okom volna reá?

A szájszélei sem remegtek, a karja se rezdült meg a férfi karjában, pedig a szíve örü-ten vert, hogy azt hitte, széptattan minden idege. A többiek — összebeszelve — hirtelen egy duhaj csárdásba kezdtek, a rendező kiabált, de a cigányok kétszeres ambicióval húzták rá. Lányok, asszonyok kendőiket lobogtatták és kitért a jökedv: Semmi babám semmi! . . .

Margit örült a véletlen fordulatlak. Feje szédült és kőrön emelte szemét a fiatal emberre:

— Legyen olyan jó, vezessen az uramhoz, nem szoktam csárdást táncolni . . .

Áttörtek a tömegen. Az asszony piros volt megín. Szép nagy haja lecsuszott a fejéről. hogy a férfi arczát érte, amint egymáshoz szorítva kerülgették a táncoló párokat. Kivülről vékony csikban, hűvös párát lehelve derengett át a szürkület kékes világa, meghervadt lombok, ellankadt virágdekorációk mögüül s a bevenyészett ponyvasátort minden oldalról fujta a friss hajnali szél.

Fázósan bujt az asszony kis kabátkájába és most már reszketett minden izében. Legjobban szeretett volna hazamenni. Bárdyt kiküldte az uráért és futott is be az hozzá rögtön, amennyire futhatott, mert kövér volt Bende ur és egész neki pirult a sietségtől.

Margit sirni szeretett volna, ahogy ugy egymás mellett látta őket. Minő küümbőség Istenem! — Oh ha Bárdy szólott volna akkor, két évvel azelőtt, — hisz tudta ugyan, sej ette, hogy szerelmes belé, el is ejtett olykor annyit, amiből kiérthette, de mégsem volt benne bizonyos. Csak ha egyszer megkérdezte volna töle:

Rendkívüli olcsó árakért szerezheti be a t. közönség STEININGER SÁNDOR divat-, vászon- és fehérnemű üzletében, a legdivatosabb tavaszi és nyári szöveteket és mosó kelméket, általában elismert jó hírnevű gyáros készitette vasznak, schiffonok és fehérneműeket, szöveteket, csipke és szövetfüggönyöket, stb. efféle cikket. „Delént gyönyörű mintákban 38-krért méterenként“ kapható Steininger Sándor Székesfejérvár, Nádor-utca 2. szám tejes-köz sarkán levő üzletében.

186. —24.

Mai lapunk 4 oldal.

zetű, vagy gyengébb ruházatu tanulók a szülők, vagy osztálytanítók óhajására fölmentendők.

A magunk részéről örömmel üdvözljük a rendeletet, nem mintha az semmi kívánni valót nem hagyta maga után; de üdvözljük mint oly cselekedetet az államhatalomnak, mely utjelző abban az irányban, melyet évek óta sürgetünk, mely egyedül képes kivezetni az emberiséget a társadalomban forrongó eszmék sivar utvesztőjéből.

E rendelet ápolja bennünk a meggyőződést, melynek fennebb kifejezést adtunk, hogy hazánkat, a vallástalanság romboló munkájának elrettentő példái után, nem fogják a modern pogányság hullámai elborítani s ha érint is bennünket az ár, ez csak arra szolgál, hogy általa az hátrahagyott iszap megtermékenyítse a földet, hogy annál virágzóbb, annál dúsabb legyen a vallásosság, az erény vetése.

— Gróf Zichy Aladár beszámolója. A nagykanizsai választókerület orsz. képviselője, Zichy Aladár gróf e hó 18-án tartotta meg a június 4-éről a polgári vasuti szerencsétlenség miatt elhalasztott beszámoló beszédét. Mondhatjuk ez a nap ünnep volt Nagy-Kanizsára nézve. Impozáns ismétlése annak a győzelmi ünnepnek, melyet Zichy megválasztásakor ültek s nem kevésbé impozáns megnyilatkozása annak a törhetlen ragaszkodásnak, amely a kerület választóinak óriási többségét ma is a néppártához s annak lelkes, fáradszaktalan bajnokához, Zichy Aladár grófhhoz fűzi. A kanizsaiak a szeretet és bizalom kitüntető jeleivel fogadták képviselőjüket s gróf Zichy Aladár beszéde bizonyítja, hogy ő nem a mandátum kedvéért szereti választóit, hanem az elvek, a lelkesedés azonoságánál, állandóságánál fogva. A beszámoló fényes sikere a néppártnak. Zichy Aladár gróf precíz, sére nem érthető szavakkal jelölte meg a néppárt álláspontját az új kormányval s az új pártalakulásokkal szemben; Major Ferenc

türelmetlenül dobta fejére csipkekendőjét s fölkelte helyéről. A zene szólott lágyan, csodálatos az, mikor az éjszaka összeolvad a nappallal, mikor egy vékony ponyva választja el egyiket a másiktól. Kívülről behallatszik a pásztorok túlkölése, munkába menő parasztszerekek lármája, idebent egy darab forró világ, szemet képráztató lámpafény, egy csomó tánczótól kihevült arcz.

A közönség oszlott, a lampionok gyertyái egymás után aludtak el, csak középtűt, a nagy csilláros lámpa tartotta meg magát. Egy néhány álmos rendező fáradtan ült a helyén vagy tett-vett valamit bóbiskolva, vagy kurizált robot mód a még ott maradt kisasszonyoknak, akik a fiakkerek újabb visszatértét várták. Olybá tűnnek fel nekem ezek a jó fiúk ilyenkor, mint a matrózok a sülyedő hajón vagy az utolsó katonák a csatamezőn, akiknek kötelességük helyt állani.

Bárdy gépiesen követte az asszony lépéseit, amelyek egyre türelmetlenebbek lettek.

— De hova maradhatott az uram? — nevetett szinte élesen, bántólag és arca piros lett megint, ahogy körülnézve már senkit sem látott a teremben.

— Menjünk — mondotta és kilépett a szabadba. Arca odakint már sápadt volt, gyűrött és sötét karikák öveztek szemgödreit. Fáradtan vonszolta magát tovább, fodros kis szoknyája csupa vizes lett a harmatos fűtől.

Hirtelen, minden bevezetés nélkül odafordult Bárdyhoz:

— Így megy két esztendeje, egyik mulatságból ki, a másikba be. Nem tudok otthon maradni, nem kapok levegőt, pedig olyan sok

orsz. képviselő rögtönzött, de roppant hatásos beazdében vázolta az orsz. néppártnak eddigi sikereit és érdemeit; a kanizsaiak részéről pedig Kalcok Leó, Horváth Honor és Sebestyén Lajos lelkes szavakkal konstatálták a választó polgárság rendületlen néppártiságát és ragaszkodását képviselőjükhöz. Eljének!

Zichy Aladár gróf beszámoló beszédének rövid kivonatát itt adjuk. Köszönetet mondott választóinak, amiért oly barátságosan fogadták. Szólt öszinte vonzalommal sietett választói közé beszámolni a maga és az egész néppárt politikai tevékenységéről. E célből visszatérint az 1896-iki képviselőválasztások, a parlamenti néppárt megszűlésének idejére. Nem mindenütt oly öntudatos a magyar nép, mint Zalamegyében, ahol a nép maga is ellentállott a választási visszaéléseknek, és így bekövetkezett az a sajnos esett, hogy bár szerte az országban százezrekre rug elvtársaink száma, mégis csak kevés néppárti képviselő jutott az ország házába. De azért elszánt-sággal önzetlen tett erővel és bizalommal léptünk a harc mezejére. Elkeseredett harca volt ez az elveknek. A mely harc folyt országszerte a választás alatt, ugyanazt a harcot kellett megvívniunk a képviselőházban. Ki volt adva a jelszó, hogy a néppárt ellen minden szavad, kivált a felvidéken. És mert ott és az egész országban a leghallatlanabb visszaélések és törvénytörések következtek a legtöbb helyen kisebbségbe szorították a néppártot, azt hiszik, hogy könnyű lesz a képviselőházzal is tönkre partunkat. De ott voltunk mi, küzdöttünk elszántan, mert tudtuk, hogy az ügy amelyért harcolunk a néppárt ügye. Hangos kacajjal fogadták Szűz Mária országának képviselő házában, mikor mi ott először hirdettük a keresztény politika jelszavát. Nem volt ott egy jó emberünk, se barátunk, se fegyvertársunk és most? Béke uralkodik és abban a harcban, mely kivívta ezt a békét, melyik párt vette ki magának a legnehezebb részt? Büszkén mondhatom: a kis néppárt!

Miért küzdöttünk és küzdünk mi? Azért, hogy Magyarország ismét keresztény legyen. A keresztény társadalomra akarjuk építeni politikánkat, azt akarjuk hogy ebben a szellemben kormányoztassék ez az ország. Most is oly törvényt hozott a liberalizmus, amely újra sérti a katolikus egyházat s ennek szolgáit. Hát ezt érdemelték utódaik azon ösöknök, akik az egyház ruhájában, a kereszt jele alatt a törökök ellen vezették a nemzetet? De hát, mondják meg önök, miért kellett a katolikus magyarországon kivételes törvényeket hozni a katolikus egyház ellen? Mire valók a kanzelparagrafusok? Miért kellett az

nagy azobánk van Bátky és a jó Isten tudja, mégis mindig azt képelem, hogy megfulladok. Tudja borzasztó nekem otthon a csend és hogy az uram szuszog mindig olyan erősen szuszog, hogy én ideges leszek és nem bírok lélegzeni... A fiata ember részvételt nézte az asszonyt, valahogy meghatotta az őszintesége. Nem a kraklér udvarló volt abban a pillanatban, aki a legtöbbszőr afektálja férjezeit, de valami halovány fény gyulladt föl lelkében a rég mult időkből megmaradt vonalomból és gyávának, és nyomorultnak érezte magát.

Az asszony beszélt tovább:

— Napról napra érzem, hogy öregszem. Életem és mégsem életem. Ez volna valóság, amit minden fiatal leán megálmodik? — Pedig hisz mindennem van, de unom; az uram olyan előzőkeny irántam, ugy szaladgál mintha leg-alábbis az inasom volna. Zavarba jön előttem s majdnem bocsánatot kér minden szavával. Ha férfi, legyen férfi. bátor, erős, aki parancsolni tud, akitől félek... Legyen gavallér és ne számolja örökké a pénzt és ne adna mindent csak nehezen... A boldogság bizonyára a kunyhókban van, irigylem az utolsó napzámosszonyt, aki az urát dolgozik!...

— Vétkezik Margit...

— Ne vessen ki Bárdy, lehet, hogy igaza van; a világ is így beszél, a bolond világ... Elhallgatott. Egy hosszúra nyúlt kotángvirág kék szirmoskái tépdeste le sorra. Aztán nevetett:

— Felejtse el amit beszéltem, — tényleg ideges és beteges vagyok, higgye el nekem. Gunyosan tette hozzá:

— Ez már a móddal jár...

állami anyakönyvvezetés? Mire való a polgári házasság?

A néppárt álláspontját a kormánnyal és az új pártalakulással szemben a következőképp jelzi: A mennyiben olyanok a kormány javaslatai, hogy a népvárra, hasznára vannak, mi ezekhez hozzá fogunk járulni, de nem endedjük meg, hogy minket megnyanusítsanak azzal, hogy a kormánysekerét toljuk. Mi csak az ország, a nép érdekeit akarjuk előbbre vinni hatalmi, önző vágyaink nincsenek — s ebben térünk el a volt nemzeti párttól, a mely most ugyancsak el a kormány sekerét, míg mi elveinkhez szilárdan ragaszkodunk. Sokszor hallottuk az utóbbi időben: »Elveim fenntartásával belépek a kormány-pártba. A volt nemzeti párt vidéki szervezetei egymás után jönnek tisztelegni a kormány előtt. Hát kérem: Mi történt? Vagy a volt nemzeti párt adta fel az elvet, vagy a kormány-párt. Az egyiknek így kell lennie, mert különben nem férnének meg egy párt kötelékben, a dolog egyszerűen így áll: volt harczársainknak nem voltak elveik, könnyű volt tehát nekik bevonulni a kormány-pártba. De miénk néppártiaknak bár az 1847-iki kiegyezés hívei vagyunk, keresztény Magyarország kell, minket nem lehet össze hozni azzal a párttal, amely törvénybe igtatta a polgári házasságot és a szószék paragrafusát.

Még csak egyet akarok mondani. Önök, választó polgárok, nyugodtak lehetnek: Amily önzetlenség, türelem és igazi benső érzés kellett ahhoz hogy önök a néppártat szavazzanak, oly türelem önzetlenség és lelkesedés kell ahhoz, hogy mi országgyűlési képviselők a néppárt zászlaja alatt kitartsunk. S ez bennünk meg van! Mi nálunk a néppárt táborában nincs mit nyeregkedni. Sokszor hívunk minket más pártokon levők: »Miért vagytok ellenzékiek, hiszen ha liberálisok vagytok, többet tehetnétek a néppárt! Oh nem! Mi nem így alkuszunk. Mi a keresztény zászlóra esküdtünk, nálunk a viszony választók és képviselők közt nem a nyeregkedés kérdése, hanem a bizalomé. Önök bizalommal vannak irántunk: Mi ezt a bizalmat szívvél-lelékkel viszonzozzuk. Övünk meg ezt a kölcsönös bizalmat, küzdünk vállvetve és akkor keresztény ügyünk győzelme el nem maradhat. Az Isten áldja s éltesse önöket!

— Néppárti gyűlés. A néppárt elveit ismertetni és terjesztetni óhajtván, a pest megyei Soroksár nagyközségben, 1899. június 25-én, vasárnap d. u. 3 órákor a Templomtéren néppárti gyűlést fog tartani a következő tárgyszorozattal: 1. Elnöki megnyitó, tartja gróf Zichy Aladár, országgyűlési képviselő. 2. A

A kis szandlauffer sebes vágatva jött szemközt velük, oldalt a poros országton. Benke ur pirosabb volt mint valaha:

— Bocsánat édes Margit, bocsánat, — hebegte inkább mind mondta. Az új kocsis csinált valami galibát.

És ekkor történt valami, amit Benke ur aligha fog életében elfelejteni. A felesége megczirógatta az arcát. Egy ügyes csapással fönt termett a bakon, aztán bájos mosolygással intett Bárdynak:

— Tartson velünk!

— Igen, igen, — szorongatta kezét a boldog férj.

A nap melegen süttött, bekerültek az erdőbe. A lovak sebes trappban tapották a buja pászitot s az aláhajló tölgyfák gallyai az arcukat csapkodták. Szerelmes madarak kergetőztek a lombok között, tarka lepkék csapongva keringtek a réti színes virágokon, a melyek csak úgy osztozták az illatot.

Az asszony szeme felcsillant a hogy Ká-olyra nézett:

— Szép a világ!...

Elől nyitott kabátkája alól kilátzott tarka selyemruhája, a keblén meghervadt rózsák. Apró fehér kezéről lehuzta a keztyűket, úgy tartotta a gyeplőt szorosan.

Az ura nem győzte csodálni. Igazi asszony volt, a kacagása a nézése, minden...

Bárdy lopva figyelte; — mintha kieserléték volna Margitot. Delejes zsbongást érzett a hogy ugy néha hozzáért az asszony puha, meleg karja.

— Szép a világ! — miért ne volna nekem is szép? — felelt magának az asszony, mikor

néppárt törekvéseiről. Tartja: ugronyai dr. Robitsk Ferencz, pápai kamarás. 4. A keresztény sajtóról. Tartja: Auer István, a „Christliches Volksblatt” szerkesztője. 5. Elnöki zárásó.

UJDONSÁGOK.

— **Tudomásul.** A székestehérvár egyházmegyei r. k. tanítók ez évi június 27-ére a megyeház disztermében jelzett közgyűlése közbejött akadályok folytán nem a megyeház, hanem a Polgármester ur szíveségéből a város ház nagytermében fog a jelzett napon és órában megtartatni. Az egyházmegyei tanfelügyelőség.

— **József Agost főherceg és a párisi kiállítás.** Száz terebélyes özágancsból álló gyűjteményt küldött a minap József Agost főherceg a párisi nemzetközi kiállítás magyar osztályára, s a kiállítók bejelentésén ivén hivatalosan és gondos magyarsággal értesítette Lukács Béla kormánybiztos, hogy nemzetközi kiállítás szabályzatát ismeri, s aláveti magát. Az ívet sajtóközleg töltötte ki ilyen bekezdéssel:

A kiállító neve: *József Agost főherceg.*
Lakóhelye: *Kis-Tapolcsány, Barsamegye.*

Az agancsokat ismertette, megjegyzi a főherceg, hogy mindegyiken rajta van a neve s az is, hogy hol és mikor lötte az özet. Kis-Jenő, Kis-Tapolcsány s Alsóth vadaskertjében ejtette el a remek agancsokat, a melyek közül kettővel már 1892-ben és 1897- első díjat nyert az agancskiállításán. Végül kéri, hogy a táblákra huszasával erősített agancsokat jó magas helyre s egymásmellé szegezés, a szokásos biztosításról pedig őt Kis-Tapolcsányban értesítsék. A kormánybiztos már válaszolt a fejedelmi kiállítónak s megígérte neki hogy a bejelentés gondosságához mértén inlézkedni fog hogy a rendkívüli szép és értékes gyűjtemény méltó helyre jusson a kiállítás magyar osztályának vadászati csoportjában.

Mint értesülünk, a kiállításán József főherceg is részt vesz, a ki nagy hírű *alsóthi*

odabenn a lelkében megszólalt valami. Nem tesz-e így más? sok ezer asszony? — Egy kis boldonság, tréfa lesz az egész, tavaszi álom, egy kis időtöltés. Megpróbálja, vajjon hát igazán szerette-e Bárdy? — Nem vallottak-e szerelmet apródjaikkal a szerelmes királynék is? — és nem vétköztek vele? — Szerettek, busultak egy kicsit, aztán mindent elfelejtettek. És kigyógyultak az apródok is.

Az akácvirág hullott már s a nap is melegebben sütött és Margit arca lángvörös volt az izgalomtól. A királyné lábai előtt tudta apródját, no és... és megengedte annak a jó fiúnak, hogy eljőjön ma, először úgy, hogy az ura nincs itthon, eljőjön és megcsókolja a kezét. Neki, az asszonynak...

Hevesen járt föl alá, az órát nézte. Most mindjárt... Az ajtó halkán kinyílt, valaki lassan a háta mögé került és befogta mindkét szemét. Mint az ezüst úgy csengett a kacagása: — Margit néni, találja ki hogy ki vagyok!

Az asszony bosszusan fejtette le a szeméről az apró puha kacsókat, de aztán ölébe kapta a kis leányt, úgy csókolta a szőke fejét: — Te édes, te!...

Mint valami kis ciczia, úgy simult hozzá az az ártatlan tiszta kacagása végig hangzott a szobákban.

— Jön kis mama is mindjárt! — mondta. A Margit testvérnéje.

... És úgy ültek ők hárman a kertben várva a szőke asszonyt, — Margit, Bárdy, közéjük a kislány. Az apród és a királyné meseje elszállt, elrepült az aláhulló száraz, fehér tavaszi virágokkal.

virágkertészetenek pompás termékeit fogja bemutatni.

— **A választók szaporodása.** Fejérmegye központi választmánya most végezte be a képviselő választók összeírását, a mely szerint a tavalyihoz képest 2153 választóval van több Tavaly ugyanis csak 12300 választó volt a megyében, míg az idén 14453. Tehát 2153 választó köszönheti az új törvénynek, hogy belekerültek a listába. A központi választmány egyszerűságra értesíti az érdekelteket, hogy ezen ideiglenes névjegyzék valamennyi községben és körjegyzői székhelyen f. évi július hó 5-től bezárólag július 25 a netán teendő f. l. szömlázások és az azokra vonatkozó észrevételek benyújthatása végett a községházában kitéve legyenek. Továbbá figyelmezteti a választókat a következőkre:

1. A felszólalások beadásának határideje július hó 5-től július hó 15-ig. Ezen felszólalásokra adandó észrevételek benyújtásának határideje pedig folyó évi július hó 16-tól bezárólag július 25-ig tart. — Ezen határidőket tul sem f. l. szömlázást, sem észrevételek eltolgadni nem szabad. 2. Az előjáróság köteles ezen hirdetőment minden községben szokásos módon közzétenni a község 1900. évi ideiglenes névjegyzékét, valamint a beadott felszólalásokat a fentebb kitűzött napokon reggeli 8 órától déli 12 óráig a község házában közszemlélésre kitenni, mely idő alatt azokat egy előjárósági tag jelenlétében mindenki megtekintheti és délután 2 órától 6 óráig lemosolhatja. 3. A névjegyzék ellen saját személyét illetőleg mindenki felszólalhat és mindenkinek jogában áll azon választó-kerületben, melynek névjegyzékében bentfogaltatik, bármely jogtalan felvételt (11. 12. 13. §§.) vagy kihagyás miatt a névjegyzék ellen felszólalni, valamint a beadott felszólalásokra észrevételeket benyújtani. 4. A felszólalások és észrevételek írásban adandók be, s egy beadványban több egyenre vonatkozó felszólalás is foglalható: de az észrevétel minden beadványhoz külön adandó be. 5. A felszólalások és az azokra teendő észrevételek a központi választmányhoz címzendők s a szükséges okiratokkal felszerelve a község előjáróságánál nyújtandók be. — A beadványok bélyegmentesek. 6. Az előjáróság köteles a felszólalásokat s észrevételeket külön sorrendben beiktatni július 26-án (de nem előbb) az iktató-könyvvel és kiadott ideiglenes listákkal együtt a központi választmányhoz felvételre a terhe alatt tüstént beküldeni, hogy azok felett a választmány azonnal határozhasson.

— **Matiné.** Hermann Ede, a kitűnő zenetanár e hó 25-én (vasárnap) d. e. 10^{1/2} órakor tanítványjaival a főgymnázium disztermében matiné rendez, melynek kiválóan érdekesnek ígérkező műsora a következő: I. *Kron.* „Fantasia” Hegedűn előadja: *Hermann L.* elemi III. o. t. II. *Alard.* „Melodie italienne” Hegedűn előadja: *Pick J. III.* *Harmston.* „Sous la Fenetre” Hegedűn előadja: *Stauber M.* főreál isk. V. o. t. IV. *Fauconir.* „Rogaets” Hegedűn előadja: *Engel F.* főreál isk. IV. o. t. V. *Singeleé.* „Fantasia” Romeo és Julia operából. Hegedűn előadja: *Lichneckert Piroška VI.* *Rieding.* „Concertino” Hegedűn előadja: *Füster Margit.* „Együttles játékok” VII. *André.* „Ländler Idylle” Két hegedűn előadja: *Engel J. és Hermann L.* VIII. *Mendelssohn.* „Adagio de la Symphonie Ecossaise.” Hegedűn zongora és harmonium kísérettel előadja: *Szűts A.* főgymn. VI. o. t. IX. *Richter* „Bagatelle” X. *Stradella.* Air d’Eglise (1645. évből). A zongora kíséretet *Schwarzbach Flóra* kisasszony vállalta el.

— **Legelő rendezés.** A legutóbbi közgyűlés által a legelő-ügy rendezésére kiküldött 34 tagú bizottság ma délelőtt a polgármester elnökelete alatt ülést tartott, mely n a felsővárosi legelő jövedelmezőbbé tétele lett megbeszélve. Az értekezletből kifolyólag a bizottság megkéri a tanácsot, hogy a legközelebbi közgyűlés elé oly értelmű előterjesztést tegyen, hogy a felsővárosi 824 holdnyi legelőterületet 2 holdankint parcellázva adja bérebe.

— **Ne akadályozzuk a méhrajok befogását.** Többször halljuk a panaszt, hogy némely kert- vagy szőlőtulajdonos a telepén megszállt méhrajokat nem engedi a raj tulajdonosának befogni, vagy legfeljebb per-patvar utján juthat a méhész kirepült rajához. Figyelmeztetünk azért mindenkit, hogy a méhrajok befogását megakadályozni nem szabad. A mezőgazdaságról és mezőrendőrségről szóló 1894. évi XII. törvény 59. §-a u. i. ez ügyben a következőleg intézkedik: „Kirepült méhraját a tulajdonos, ha a keresést nyomban eszközli, másnak telepén, szükség esetén a községi előjáróság közbejöttével is keresheti és elfoghatja, tartozik azonban a netán okozott kárt megtéríteni. Ha a méhraj tulajdonosa raját két nap alatt nem kereszte s el nem fogta, a rajnak tulajdonosává válik, kinek birtokán letelepült, vagy aki azt két napon túl elfogta. A kirepült méhraj felkeresése és befogása körül a községi előjáróság annak biztosítása érdekében köteles közbenjárni.” Látni való ebből, hogy csak önmagának szerez bajt az, aki a méhrajok befogását megakadályozza.

— **A színházi söröcsarnok bérbeadására való árlejtés ma lett volna megtartandó, mely azonban jelentkezők hiányában elmaradt. A városi tanács legközelebb új árlejtési határozat fog kitűzni.**

— **Paripa bravour** cím alatt, lapunk múlt számában közölt híreszkere vonatkozólag Marich Béla ur megnyugtatóra kijelentjük, hogy az ő neve *Maróczy*, jelenleg Londonban időző hazánkianak neve helyett tévedésből került oda.

— **Gyanus haláleset.** A napokban városzerte nagy izgalmat keltett *Wohl* Zsigmond Széchenyi-utca 84. sz. a. lakó szatós feleségének halálhíre. Némelyek mérgezését emlegettek, többen pedig kolerát, meg tudjuk Isten mi csodát vélték látni a hirtelen halálesetben. A valóság anyyi, hogy *Wohl* néhfőn este rosszul lett és daczára a gyorsan alkalmazott orvosi segélynek, reggelre meghalt. Dr. *Bierbauer* Viktor és dr. *Árókay* Antal kerületi orvos felboncolták, kiknek véleménye szerint a halált meghűlés által súlyosbodott idült tüdőbaj okozta. A hatóság mindazonáltal a hullából kivett gyomorsavat a halálesetről felvett jegyzőkönyvvel egyetemben az esetleg szükségesnek mutatkozó eljárás megtétele végett átküldötte a kir. ügyészséghez.

— **Tűzek.** *Faluhatáryán* községben e hó 18-án *Csekő* István udvarában a trágyadomb valószínűleg gondatlanul eldobott gyufától meggyuladt s a gyorsan harapódzó tűz csakhamar átcsapott a lakóházzal összehibitt mellék épületekre. Leégett egy istálló és kamra a ben lakó Kis János és Igari János ingóságaival együtt. — E hó 19-én este erős zivatar vonult végig a Székestehérvár mellett levő *Börönd* pusztá fölött, mely gróf *Czirákay* Antal tulajdonosa s a major szomszédságában levő réten egy szénabaglyába a villám leütött. A gyorsan összefutott cselédség azonnal eloltotta a tüzet. A kár csekély.

Kézimunka kiállítás.

A sok ostoba szenczáció hajszolás után szinte jól esik a riporteri kebelnek, ha olyan kellemes benyomásokról számolhat be az ember a minőt szereshetünk például a tegnapelőtt megnyitott kézimunka kiállításán a belvárosi polgári leányiskolában. Még a toll is vigabban sercege a papírosan, mikor leírni próbálja azt a sok szépséges látnivalót, a mit azok a mosolygó arcu leánykák szöttek-vartak össze, övéik a maguk meglepődésére meg az ilyesmire iránt fogékonyággal bíró szemek gyönyörködésére.

Ugyanabban az emeleti tanteremben van az a sok kedves portéka főlhalmozva, a hol a tavalyi termés, hanem már az idén még sem fért el ott minden; az első osztályosoktól külön terembe kellett elhelyezni. Ezek *Macskásy* Róza kisasszony tanítványai. Meg is látszik, hogy

sz épen fogott rajtuk a sok szeretettel végzett tanítás, mert valóságban bámulatba ejtette a látogatót az a sok, tulnyomórésben rózsaszínben pompázó kedves lánivaló. Bizony ne is tessék kicsinylően emlegetni azokat a kezdő háziasszony palántákat, — íme, hogyan kitétek magukért! Fogadni mernék, hogy akárhány kávéházi törzsvendég vagy szüröző ifju gávalér nem tudná megmondani, vajjon Holbein futók-e, avagy futó Holbeinek azok a megszín plüssel szegett virágos holmik ott a fehértalon köröskörül? Pedig hát voltaképpen Holbein-hímzésű futók azok, még pedig olyan sikerültek, hogy még a fitalaló mesterük is szégyelhetné mellette a maga középkori kezdetleges tudományát, annyira tökélyesítették ezek a kedves kis leányok. A mi persze főképpen Maecássy kisasszony érdeme. Van itt azután még tömöntelen sok kalotaszegi varrottas közül a kendő, gyermekruhák, kötött főkötők és különböző keresztöltések és Holbein-munkák. Az első osztályosoké közül különösen kiválnak Bors Ilona, Paulovics Rózsika, Kovács Stefike, Pesszer Terusz, Mohai Mariska, Löwy Adél, Devecseri Erzsike, Czeihk Ilona és Gyeney Vilma munkái, Kalapot emeljetelek előttük, süldő gimnázisták!

Egészen felvidulva megyünk át innen a másik nagyterembe, hogy bámulatunk ott a lelkesültségig fokozódjék. Valósággal elkáprázik itt a hónapos szoba fakó unalmasságához szokott szem, úgy csillog-nyilink itt a sok aranyos-selymes hímzés, szinte vakítóan. Két kedves leányka fogadja itt a betévedt halandót, a kik maguk is dicséretes részt kérnek a kiállítás sikeréből. Persze, olyan szerények ők, hogy a maguk dolgait meg se mutatnák, ha amugy is szembe nem ülenének azok.

A bejárástól jobbra egy fehérrel bevont széles emelvényen sorakoznak a második osztályosok munkái. Krasznopolszky kisasszony tanítványai valóban becsületére válnak a kiváló tanítónőnek. Majd azt mondom, hogy ennivaló kis diványpárnáskák ezek az égszínkéék apróságok, de vegtelenül tetszetősek is, az már bizonyos. Háromféle tálozakedők vannak itt izléses elrendezésben, továbbá igen csinos futók, miliók és sok-sok szép horgolt és recézett munka. Itt különösen megemlítendő Mader Emma, Szőke Jolán, Pálffy Juliska, Bogáthy Angyalka, Frosch Emilia és Kovács Erzsike.

Most jön a java. A bevégzett művésznők, a III. és IV. osztály növendékei a kiket Námessy Etel kisasszony avatott be a felsőbb tudományok ismereteibe. Itt már az osztálymunka megválasztása is arra vall, hogy ezek a lányok komolyan készülnek a gazdaasszonykodáshoz. Poltozási, beszövési (stoppolás) és suprikálási remekelések boldogítják itt a szemet, közben csinos teherneműk, horgolt csipke díszszel provokálják a dicséretet. Ez a harmadévesek osztálymunkája. Hát még az a sok különféle hímzett és festett díszmunka! Az ember azt sem tudja melyiket emelje ki jobban ezen a szükre szabott helyen, olyan meglepő szép valamennyi. Nagy méreteivel és gondos kézzel való kidolgozásával mindjárt leköti a szemet Lániczky Erzsike csipkefüggönye. „Point lace“-nak hívják azt a nevezetes tudományt, amelynek igazán gyönyörű produktuma ez a függöny. Kar hogy nem eladó, mert nyomban megvettem volna, ha történetesen több érték fizankol a — zsemben. Ugyanilyen tortélyllyal készítette Galambos Mariska azt a szép butorvédő garnitúrát, amely ott ékeskedik a legfelső asztal kellő közepén. Rendkívül tetszetősek Udvardy Szalome dísz tányérjai email festéssel, továbbá ugyan az ő szelencze virággal ékes, gouvrirozott crepp díszpárnája. Szépek a Dancz Rózsa lapos hímzésű és kalotaszegi mintás asztalterítői. Majd remek kőteny kékén akad meg a szemünk. Ezer részint fekete selyemből-készültek, virághímzéssel, részint fehér és krémszínű vászonból, kalotaszegés kék és rózsaszín kivarrással. Különösen megemlítendő még Lániczky Erzsike izléses hímzésű divánpárnája; Armuth Jenni sötét zöld cimbalom takarója és egy 3/4 méter hosszú, tenyérnyi széles selyem ruhaszallagja, festett ibolyákkal; Kovács Erzsike bordó ebédő-asztalterítője, gazdag arany- és selyem hímzéssel; Marshall Margit zöld

plüss szegélyes krémszínű asztalterítője gyönyörű hímzéssel és egy szép szalon-asztalterítője; Vaimár Katicza milióje (point lace munka); Kubik Karolin sárga hímzésű milióje, melynek ugyanúgyak méltó párja az Illy Mariskáé piros hímzéssel. Messinger Róza is több szép tárgyra kelt figyelmét. Kellemes változatosságával hat a falakon szerte elhelyezett sok csinos festmény Kovács Erzsike hamvas szöllő fűrtjeitől a Lániczky Erzsike kaczer pipacsáig. Szép sorban vannak elrendezve a IV. évesek osztálymunkái: gépen varrott fehéreneműk, hímzett betéttel. De megdicsérenni való itt minden, a mit ezek a tündérujú kis leányok csináltak s igazán kár, hogy a többi is, nem említhetem meg névszerint.

De már kimerültem. Hancm ajánlom, hogy látogassa meg ezt a kedves és tanulságos kiállítást mindenki, a ki csak szerét teszi. Sok kellemes tanulságot és szép emléket vihetnek onnan. Persze csak a lelkükben, mert a portékáikra nagyon vigyáznak azok a mosolygós kis leányok. Antóniusz.

Gabonaárak.

— 1899. június. 17. —

Buza	9	— 9.40.
Rozs	6.80	— 7.10.
Arpa	5.60	— 6.40.
Zab	5.90	— 6.30.
Kukoricza	5.30	—

I R O D A L O M.

A sárkányok országából. Ez év november havában egy rendkívül érdekes mű fog a könyvpiacra megjelenni: Cholnoky Jenő az Ázsiát beutazott magyar mérnök utleírása. A könyvet igen díszes kiállításban, a veszprémi Köves és Boros könyvkiadó-cég adja ki. Cholnoky nevét már igen jól ismeri az olvasó közönség, mely a múlt években osztatlan tetszéssel fogadta e kiváló hazánkfiának a budapesti lapokban megjelent kínai leveleit. A fenti címet viselő nagyszabású mű tartalmára vonatkozólag elég tájékoztatást nyújt a szerzőnek a kiadókhoz intézett levele melyből kiemeljük a következőket:

Utazásom egyes részleteit közölném, kikeresve mindig azokat a részleteket, amelyek fontosságuknál,

70 — 37.

vagy különlegességükönél fogva érdekesek. Mily szépek például: Mandsu ország. Öserdei, a hol a bengáliai királytigris bujkál a bozótban; azán a közép ázsiai puszták, a lovas mongolok végtelen birodalma; majd a rizstermelő alföldre, aztán még a buzatermelő rónákra fogom vezetni olvasóimat, megismertetem a délvidekek nyüzsgő életét, a hatalmas Jangce-kiang folyót, meg a rettenetes Sárga folyamot, amely egy-egy árvízével százezrek életét söpri el.

Azután a magyar olvasó közönség még a kínaiak művészetéről, tudományáról, erkölceiről is keveset olvasott, hisz irodalmunk a külfölddel ugyan mostohán foglalkozik!

Azt szeretném, ha könyvemben elmélkedhetne a serdülő ifjuság is, hogy belőle magasabb látókört merítsen, hogy szük hazánk keretén kívül megismerkedjék egy olyan különös világgal, ami megtanítja rá, hogy nem mindennek kell úgy lenni, amint van, — de éppen Khina sokezeréves története azt fogja kézzel foghatóan bizonyítani, hogy minden ország talpköve a tiszta erkölcs!

Előfizetési ára fűzve 4 frt, kötve 5 frt 50 kr. A megrendelések ez év június végéig a veszprémi Köves és Boros céghez küldendők.

Felélős szerkesztő: Chay Antal.

Fiumei
Sorsjegyek
 huzása
ehő 30-án.
 Kaphatók minden banküzlet és dohányfüzsdében.
Ára 30 kr.
 223 8—2.

PFINN JÓZSEF Alapított 1858-ban.
 Telep: Palotai-utca 23. **„CONCORDIA“**
 TEMETKEZÉSI VÁLLALAT, ÉRCZ- ÉS FAKOPORSÓ RAKTÁRA
 Szigony-cím: **CONCORDIA SZÉKESFEJÉRVÁR** Telefon-szám 79.
 Sas-, Jókai- és Iskola-utca sarkán, a „Fekete Sas“ szálloda átellenében.

A legolcsóbb és legdíszesebb temetések elvállaltatnak.
 Hullák szállítása a vidék bármely irányába eszközöltetnek.
 Vidéki megrendelések távirat útján is elintéztetnek.
 ► !! Sírkoszorúk !! ◄

Nyomatott Számmar Imrénél, Székesfejérvárott.